

KJAK

Á vitjan í heimsins størsta »sunnudagsskúla«

Jenis av Rana

Í trýggjar dagar hevði 12 ára gamli smádrongurin staðið á einum gøtuhorni og bíðað eftir mammu sínari, sum tó ongantið kom. Drongurin var Bill Willson, sum í dag, fimti ár eftir hendingina í St. Pætursborg í Florida, leiðir eitt heimsúmfatandi arbeiði millum børn, har málið er, at øll skulu fáa tann møguleikan, hann fekk. Møguleikan, sum umbroytti tilveru hansara, møguleikan at mæta Jesusi.

Ein heilt vanligur trúgvandi á súklu.

Dave Rudenis fór súklandi til arbeiðis, og aftur í dag stóð smádrongurin á sama staði sum í gjár og í fyrradagin, á einum horni við Pinellas parkina. Stendur hann her, tá eg komi heim aftur frá arbeiði, fari eg at spyrja hann, gjørdi hann av við seg sjálvan, spyrja, hví hann stendur her.

Og seinnapartin stóð hesin vesalagi og illa kladdi smádrongurin á sama stað sum hinar dagarnar. Dave fór yvir til hann og spurdi spurning sín. "Eg bíði eftir mammu, hon bað meg standa her, til hon kom aftur, men hon kemur ikki", higstraði svangi og illa á hold komni drongurin. Eftir eitt kærleiksfult prát eydnadist Dave at fáa Bill, sum drongurin nevndist, við sær heim, og seinni um kvöldið fór øll familjan, eisini Bill, á vikuskiftislegu við samkomuni, sum Dave var partur av.

Bill og Jesus mætast

Har hoyrði Bill fyri fyrstu ferð um Jesus. Tá fyrsta mætið var liðugt, og onnur tóku av tilboðnum at koma fram til talarapallin at fáa hjálp og forbøn, fór Bill við. Hini lögdu seg á knæ, kærleiksfullir armar fevndu tey, biðið varð fyri teimum, og tey fóru glað aftur á sessir sínar. Bara ikki Bill, tí eingin tyktist leggja í hendan fremmanda og neyðarsliga drongin. Men, sigur Bill, "tað gjørdi einki, tí Jesus kom til mín, Hann broytti meg, og

onki hevur verið tað sama síðani tá!"

Finn mær vandamiklasta økið í New York

Skjótt gjørdi Bill av, hann vígdi lív sítt til Hansara, sum hevði bjargað honum, tá øll vón tóktist farin. Og hann gjørdi av at brúka lív sítt at virka millum børn í heimsins vánaligastu umhvørvi. Hann spurdi seg fram, og flestu mæltu honum til at byrja í New York.

Sum ætlað, so gjørt. Ein vakran dag stóð hann á Central Station í New York fyri fyrstu ferð, við tí í huga at finna heimsins ringast støddu børn. Men hvar vóru tey? Hann fór yvir til ein taxaførara at frætta nærri, og har var eingin ivi. "Í Buskwick í Brooklyn, finnur tú ikki bert børn sum eru illa fyri, men tað er eisini vandamiklasta staðið yvirhøvur at liva í og at vitja", svaraði taxamaðurin avgjørdur. "Koyr meg hagar", svaraði ein glaður Bill og gjørdi klárt at sessast í bilinum. "Á nei, ikki talan um, tað er alt ov vandamikið, og tú fær heldur ikki nakran annan at koyra teg hagar", var avgjörda svarið hann fekk. Og legði bilførarin afturat, "sjálvst lægreglan og sjúkrabilar fara treyðugt á tey støðini, tí tú setur títt eigna lív í vága".

Tá var Bill ikki í iva, hann hevði funnið rætta staðið til virkseimi sítt.

Ein heimsúmfatandi sunnudagsskúli

Tá eg saman við konuni og

tveimum synum í 2000 vitjaði "sunnudagsskúlan", vóru tey forfard yvir, at vit uttan víðari komu hagar, tí til tað var økið alt ov vandamikið. Tó vóru vit vælkomn, men áðrenn vit fóru avstað aftur, tryggjaðu tey sær, at einki illgrunasamt var við bilinum og bilføraranum, sum koyrdu okkum heimaftur.

Síðani varðisligu byrjanina er "sunnudagsskúlin" vaksin til 25.000 børn, sum hvørja viku verða vitjaði og heintaði úr vandamiklastu økjum í New York. Og í fleiri enn 1000 býum runt allan heim virka

fólk í líknandi arbeiðum, sum smádrongurin á gøtuhorninum byrjaði eftir ta umbroyting, sum eitt mæti við Jesus gjørdi.

Bill og tey, ið virka við honum, seta hvønn dag lív í vága. Fimm ferðir eru royndir gjørdar at myrða hann, fleiri av hjálparfólkunum hava mist lívið í tænastrætunum og fysiskur ágangur, voldtøkur og rán er dagligi kostur teirra, sum tey tæna hinum ósjónliga. Umframt "sunnudagsskúlan" hava tey hvønn dag í vikuni aktivitetir uti á gøtum. Stórir

trailerar koyra út í slummið, lastalúkurnar verða lagdar niður, og so halda tey úti gudstænastur, siga frá um Frelsaran og tæna teimum, sum fylkjast um tey.

Ein ávøkstur, ið sæst

Og ávøkstur in av arbeiði teirra er ótrúligur og sjónligur. Ein dagin vitjaðu vit á einari av skrivstovum teirra, ið er innrættað í einum pakkhúsi nær við. Allastaðir sótu tey, yngri og tilkomin, og tæntu Harranum. Tey søgdu søguna hjá nøkrum teirra, nevndu í hvørjari gøtu tey fyrstu ferð funnu viðkomandi sum barn, hvussu vónleyst støðan tá var, og hvussu alt broyttist, tá Jesus slapp framat við kærleika sínum. Og har sat so ein hjartansglaður, smílandi unglingi og strálaði sína gleði móti okkum, tí ein var, sum einaferð mætti Jesusi og ikki legðist á boðini.

Út á gøturnar eftir børnunum

Seinasta leygarmorgun høvdu konan og eg forrættin at sleppa at vera við í einum av bussunum, sum hvønn leygardag koyra runt at heinta børn í Brooklyn. Ein blaðung kanadisk genta koyrði stóra gula skúlabussin, ungur drongur úr Schweits, ein ung genta úr Belarus og ein av gentunum, sum er vaksin upp í sunnudagsskúlanum, vóru við. Staðkend koyrdu tey runt, trýstu á lúðurin, sum boðaði børnunum frá, at nú var bussur teirra á veg. Kvíkliga leitaðu tey út á gøturnar, funnu børnini,

fevndu tey, vístu teimum umsorgan og kærleika og leiddu tey í bussin, sum koyrði tey í sunnudagsskúlan. Í "okkara" busi vóru stívliga fimmti, íalt vóru 55 bussar úti hvørjaferð, samanlagt trýggjar ferðir tann dagin.

Í "sunnudagsskúlanum" varð sungið, dansað, spælt og sagt frá søgum, við einum intensiteti, sum vit illa megnaðu at fylgja. Har góvu ein stórir hópur av ungum og eldri úr nógvum ymiskum londum, alt tey høvdu, fyri at hesi børn skuldu fáa upplivilsir, sum trupli og vónleysi dagur teirra ikki megnar at bjóða. Og har hoyrdu tey um Jesus, sum er tann besti vinur, eitt menniskja kann eiga.

I am standing for Jesus

Kanska lýsir hetta brotið hjá einum av børnunum, 12 ára gamla Vincent, best týðningin av arbeiði teirra. Hann sigur:

"Lately in the news they've been talking about how likely it is for a black male teenager to get shot and killed - especially in my neighborhood. They say it's even more likely that in a couple of years I'll be carrying a gun. But what they don't know is what a difference God's made in my life. Ever since I was three I've been going to Sunday school, and I've learned about God and His ways. And I made up my mind to follow Jesus. No, you'll never see me with a gun shooting anyone. Ever! Because no matter what's going on around me, I am standing for Jesus."

Hvussu byrjaði hendan lívgevandi tænanastan?

Óivað eru hagtøl, ið siga frá, hvussu mong eru umbroytt gjøgnum arbeiði í og út frá "sunnudagsskúlanum", eg kenni tey ikki, men hesi eru ovurhonds mong. Hugvekjandi er at hugsa um, at alt byrjaði við einum persóni! Manninum, sum brýggjaði seg um smádrongin á horninum, og smádronginum, sum ynskti, at onnur skuldu uppliva tað sama, sum hann upplivdi! Men fyrst av øllum er alt grundað á Hann, sum ikki hugsaði um seg sjálvan, men sum okkara vegna doyði á Krossi og vann okkum eitt lív, ið er vert at liva - og nakað mangan betri, tá vit fara hiðani!

